

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 72/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. mája 2002 predbežne prerokoval sťažnosť P. K., bytom B., zastúpeného JUDr. L. A., B., ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní Katastrálneho úradu Bratislava, Správy katastra Bratislava II, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. K. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. mája 2002 doručená sťažnosť P. K., bytom B. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného JUDr. L. A., B., ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní Katastrálneho úradu Bratislava, Správy katastra Bratislava II.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že 4. júna 2001 navrhovateľ uzavrel so Stavebným bytovým družstvom Bratislava II (ďalej len „družstvo“) zmluvu o prevode vlastníctva

družstevného bytu a 15. novembra 2001 družstvo podalo návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech navrhovateľa do katastra vedeného Okresným úradom Bratislava II, katastrálnym odborom. Navrhovateľ tvrdí, že v súčasnosti Katastrálny úrad Bratislava, Správa katastra, Bratislava II, ktorý je príslušným orgánom na vykonanie vkladu do katastra, mešká 4 mesiace so splnením zákonnej povinnosti.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetom podania navrhovateľa je tvrdené porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ku ktorému malo dôjsť v konaní Katastrálneho úradu Bratislava, Správy katastra Bratislava II. Navrhovateľ ďalej uvádza, že nečinnosťou vyššie uvedeného orgánu verejnej správy bol porušený aj čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 ústavy.

Z vyššie citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že príslušnosť (právomoc) ústavného súdu rozhodovať o porušení základných práv alebo slobôd je daná iba subsidiárne v prípade, ak o tom nerozhoduje iný súd.

Zákonom č. 501/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) s účinnosťou od 1. januára 2002 došlo k novelizácii § 244 OSP v tom zmysle, že v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, pričom postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 in fine OSP).

Vzhľadom na túto novelizáciu Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 1. januára 2002 v prípadoch nečinnosti orgánov verejnej správy poskytujú ochranu na rozdiel od doterajšieho stavu všeobecné sudy v rámci správneho súdnictva.

Podľa názoru ústavného súdu treba považovať žalobu na nečinnosť orgánu verejnej správy zavedenú zákonom č. 501/2001 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2002 za účinný právny prostriedok ochrany základného práva uvedeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorý má k dispozícii priamo účastník konania pred orgánom verejnej správy bez potreby súčinnosti iného orgánu. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 21/00). Tento účel môže navrhovateľ plne dosiahnuť využitím uvedeného právneho prostriedku podľa § 244 OSP.

Keďže návrh bol podaný 9. mája 2002, teda po nadobudnutí účinnosti zákona č. 501/2001 Z. z., a nečinnosť orgánu verejnej správy trvala podľa tvrdenia navrhovateľa aj po 1. januári 2002, teda v čase podania návrhu, ústavný súd dospel k záveru, že navrhovateľ mal k dispozícii účinný právny prostriedok ochrany základného práva, ktorého porušenie namietal, pred všeobecným súdom, ktorý však nevyužil a obrátil sa priamo na ústavný súd.

Vzhľadom na to, že na základe tvrdenia navrhovateľa aj namietané porušenie čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 súvisí s nečinnosťou Katastrálneho úradu Bratislava, Správy katastra Bratislava II, v danom prípade sa možno účinne domáhať ochrany aj týchto práv žalobou na správnom súdnictve.

Keďže právomoc ústavného súdu na konanie o sťažnostiach je daná len vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd, a pretože v tomto prípade je daná právomoc všeobecných súdov, bolo potrebné návrh na začatie konania odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nedostatok právomoci ústavného súdu zaoberať sa sťažnosťou navrhovateľa nemožno odstrániť.

Z uvedeného dôvodu rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2002